

PHẦN 4

MẬT ÊM TRONG KIM T THÁP

Tôi sắp sửa đi theo một hướng mới nhưng lòng nhấc cả tôi, tuy lòng nhấc trong sự thất vọng. Tôi có ý định đi tìm mật em trong Kim T Tháp và nghĩ rằng sự tìm em trong Văn phòng trong khi tìm đi đây cũng bao phủ trên trái Châu Phi.

Tôi đã tìm em trong ngôi kiến trúc kỳ diệu mà con người đã tạo dựng lên trên bầu trời tinh của chúng ta.

Thật không phải dễ gì mà lọt vào lúc ban em trong Kim T Tháp. Tuy nhiên người có thể vì những nguyên nhân này, nhưng nó không phải là tài sản của công chúng. Nó là tài sản của Chánh Phủ Ai Cập. Không phải ai cũng có thể lọt vào trong đó và chỉ một căn phòng phòng trưng bày mật em, chẳng khác nhau lắm gia đình của người khác và nằm trong phòng trưng bày nghệ thuật.

Một khi mật du khách mua vào trong Kim T Tháp, ý phải mua mật từ một nhà của S B ở Trì C Tích với giá rẻ mạt. Tôi bèn đi và xin phép đi tìm em trong Kim T Tháp lần.

Khi công chức sự nghe lời thì nhấc cả tôi, ý tưởng vô cùng ngạc nhiên chẳng khác nào như nghe tôi xin đi phép đi hành lên mật trưng. Tôi nói vài lời về những lý do sự yêu cầu của tôi. Tất nhiên, viên công chức bước qua sự thích thú, ý muốn của tôi. Tôi hiểu rằng có lẽ coi tôi như một nhân vật có ích thì mới lọt vào mật tử mà ít người mua đi ban em trong đó. Sau cùng ý nói với tôi:

- Tôi chắc chắn rằng một lời thì nhấc cả như thế bao giờ. Tôi không có thể mua quyền chấp thu hay trả chi.

Ý bèn giao tôi lên cho những công chức quy định. Cái chết của người buôn của tôi về phòng viên công chức lúc này lại tái diễn. Tôi bắt đầu cảm thấy bất lực quan trọng ý nghĩa của mình.

- Không thể nào! Viên chức nói với tôi gì đó quy định tuy rằng ý họ nói, chắc hẳn rằng quy định của họ là bất lợi cho tôi. “Tôi hiểu lý do. Tôi rất tiếc.” Ý về nói về những tình hình của anh, và người đi về sự của tôi ra cả. Tôi về nhà nghĩ suy tìm cách thì hình thành. Quy định này của tôi trở nên mất sự chú ý. Hôm sau, tôi bèn xin vào dự kiến Thi đấu của El Lewa Russell pacha, chỉ huy trực tiếp thành phố

Cairo. Tôi ra khỏi phòng ông ta và đi tìm thú nhốt tay, yêu cầu viên cảnh sát trưởng quen thuộc thành phố khu vực Kim T Tháp, hãy dành cho tôi một sự giúp đỡ cần thiết để thực hiện mục đích.

Chiều nay, tôi đến phòng thi của Mackersey, trưởng ty cảnh sát địa phương, bắt cảnh sát Mena. Họ đưa cho tôi một quy định mà tôi ký tên vào đó, xong rồi bẫy cảnh sát có phần sẵn sàng giữ an ninh cho tôi cho đến sáng ngày mai. Một cảnh binh bắt Mena và bắt phải hướng tôi đến Kim T Tháp và ra lệnh cho viên cảnh sát có vũ trang túc trực phía ngoài trong đêm đó.

Khi chúng tôi bắt tay tiếp xúc, Thi của Mackersey nói rằng:

- Chúng tôi chịu trách nhiệm lớn mà ông mất mình trong đó suốt đêm. Ông không có ý định bắt nạt phá Kim T Tháp chứ ...

- Tôi hiểu vì ông không biết nhiều đó, mà còn hiểu sai không vác nó lên lưng mà chạy!

- Tôi sợ rằng chúng tôi phải tìm một ông trong đó suốt đêm. Cuối cùng, chúng tôi phải khóa trái cái cửa sắt để chui vào. Nhưng vì ông bị cấm từ trong mình hai tiếng đồng hồ.

- Tuyệt vời! Hôm nay, không có cái dinh thự nào làm cho tôi thích hơn là cái nhà giam đó.

Tôi bước vào trong Kim T Tháp do cái kho tàng mà ngày xưa vua Al Mamoun đã cho đào mà tìm kiếm, và bắt đầu thám hiểm bên trong ngôi tháp không lối. Thật ra trước kia tôi đã từng bước vào đó rồi, nhưng bây giờ là lần đầu tiên mà tôi nhìn thấy những hình ảnh công trình khảo sát công lý lòng những cái công trình nó thúc đẩy tôi trải nghiệm Ai Cập.

Sau khi đã đi qua những dãy hành lang và những hình ảnh tượng quanh co như mê cung, tôi đi vào gian phòng chính của Kim T Tháp, gọi là Vàng Cung. Những người dân khí thông hiểu bên ngoài, là những người chỉ đạo ánh sáng chiếu xuống cho ngôi Kim T Tháp là một ngôi làng. Tôi rời bên trên các vách và trên trần, và đi tìm một lối đi làm thành phần của sự sắp đặt cách toàn bộ và tình hình những cái kiến trúc và toàn bộ của cái mà đã đặt trên bên. Dưới mắt tôi các vách đá, còn những vết tích của lối đi do những người thám hiểm của những người tìm kiếm kho tàng. Một góc về phía tây bắc, có một lối vuông dài và sâu, và bên dưới là một tầng đá dài dọc theo vách, trước kia dùng lót sàn bằng những viên đá để lên bên những người tìm vàng và còn lối đi đó. Những song song với tầng đá này là một cái hầm bằng đá không có nắp, một áp phông không có trụ đỡ hay khung đỡ chỉ có những người quan tài. Đó là vết duy nhất trong gian phòng trống rỗng, xoay vòng quanh trục chân xoay vòng quanh Nam.

m t lu ng khí l nh m i lúc càng t ng. nh h ng c a ba ngày nh n ói mà tôi ã áp d ng t ng gia s nh y c m c a tôi, lúc y bi u l b ng nh ng c n run r y m i lúc càng nhi u. Do nh ng ng thông h i, không khí l nh t bên ngoài l t vào V ng Cung ã th m vào mình tôi xuyên qua l p áo m ng, làm cho tôi run lên c m c p. Tôi bèn ng d y m c thêm áo ngoài mà tôi ã b trên t ng á cách ó vài gi vì e s ti t tr i nóng n c. Nh ng ó là ti t tr i m t vài n i t i vùng c n ông. Khí h u nóng b c lúc ban ngày, và l nh l o lúc ban êm.

Tôi ng i l i trên t ng á và m mình trong cái im l ng ch t ng i và trong êm t i rùng r n. Cái im l ng c a nhà m , cái hòm b ng á tr ng tr n bên c nh tôi không làm cho th n kinh tôi l ng d u, trong khi s gián o n v a r i trong c n thi n nh c a tôi d ng nh c ng làm gián o n c m t chuy n khác. Th t v y, tôi nh n th y r ng i u nghi ng i v m t s s ng vô hình l n v n chung quanh tôi ã tr thành m t i u ch c ch n. Qu th t, bên c nh tôi có m t cái gì s ng ng, th n th c, nh p nhàng, tuy r ng tôi v n ch a nhìn th y ó là v t gì. t nhiên tôi c m th y lo s khi tôi ngh n s cô qu nh c a tôi và nh ng nguy c có th x y n. Tôi v n ng i yên nh th m t mình, trong gian phòng t i m t chi u cao b y ch c th t kh i m t t, cao h n nhi u i v i s sinh ho t c a m t tri u dân thành ph Cairo, gi a màn êm en t i nh m c, b giam l ng trong ng n tháp l lũng này mà c a ngoài ã khóa ch t, ven m t bãi sa m c r ng n hàng m y tr m d m, trong khi bên c nh gian nhà ng c t m th i c a tôi trong m t êm, có l là ngôi ki n trúc c x a nh t th gi i, ang chen chúc nhau m t cách la li t h n n bao nhiêu nh ng m m âm u, trong cái ngh a a c a m t ô c x a nghìn i ngay nay ã bi t tích.

D i c p m t tôi, là c p m t ã t ng quan sát t m côi gi i siêu linh, nh ng i u huy n bí thu c côi siêu hình, và s u t m c n k khoa pháp môn phù th y c a ph ng ông, thì gian phòng r ng rãi c a V ng Cung lúc y có s hi n đi n c a nh ng nhân v t vô hình, và nh ng v Th n linh có nhi m v canh gác ngôi ki n trúc thâm nghiêm này. D ng nh m t g ng nói t côi u minh s p s a th t lên b t c lúc nào phá tan cái im l ng bao la này. Tôi ã t ng quen thu c v i s cô n, và tôi r t thích s ng trong cô n, nh ng s cô qu nh c a gian phòng này có m t cái gì nguy hi m và rùng r n áng s .

S t i t m nó làm m chìm t t c m i s v t, b t u è n ng lên u tôi nh m t kh i s t nghìn cân. Trong ng i tôi ph ng ph t m t s s hã y vô lý. Tôi bèn xua u i nó i t c kh c. Ng i ta không c n có m t s can m th ch t l i bên trong Kim T Tháp hoang v ng, mà là c n có ít nhi u can m tinh th n. Ng i ta ch c r ng không có m t con r n nào chui ra t m t cái l hay m t khe á, c ng không có m t k sát nhân nào n núp trong ó t lúc t i tr i. Th t ra nh ng sinh v t duy nh t hi n ra tr c m t tôi t ch p t i là m t con chu t s hã y ch y lo n c lên tìm l i thoát khi nó g p ánh èn sáng r c c a tôi ngoài hành lang, k ó tôi khám phá ra hai con c c kè bò trên tr n c a H u Cung, màu da vàng c c a chúng cho th y chúng ã s ng r t lâu i, và

sau cùng là nh ng con d i d i h m á. C n nói thêm là vài con d ã th t ra ti ng kêu r t l n khi tôi b c vào hành lang chính, nh ng khi nghe ti ng ng, chúng nó li n im b t. Và b y gi , thì cái im l ng bao trùm kh p Kim T Tháp. Không có gì c a th gi i v t ch t làm tôi b t mẫn, nh ng d u sao, tôi l i c m th y m t l n n a m t c m giác khó ch u m h d ng nh có nh ng c p m t vô hình ang rình r p tôi âu ây. Ch n này th t là ph ng ph t m t b u không khí yêu ma h o.

Vài lo i rung ng c a tinh l c, âm thanh và ánh sáng l t ra ngoài ph m vi kh n ng c m xúc thông th ng c a con ng i. Nh ng ch ng trình truy n thanh i xuyên kh p không gian n tại nh ng thính gi trên th gi i, nh ng h s không nghe th y gì n u h không i u ch nh cho máy thu thanh c a h b t úng lu ng sống i n. Tôi ã x thi n và thoát ra kh i tr ng thái hoàn toàn th c m, d n t t c s c m nh, t p chung ý chí vào s c g ng nh m ch c th ng cái im l ng và bóng t i dày t nó bao ph chung quanh tôi. N u do h u qu s t p trung tinh th n mãnh li t vào n i tâm, kh n ng quan sát c a tôi c n i r ng n m t t m m c phi th ng, thì ch ng ó có th nào tôi không b t ch t nhìn th y s hi n hi n c a nh ng s c m nh vô hình... Bi t âu...

Tôi ch bi t r ng khi tôi t i u ch nh b ng ph ng pháp h i quan ph n chi u mà tôi c truy n th t lâu tr c chuy n du hành l n hai sang Ai C p, tôi nh n bi t c r ng có nh ng mãnh l c b t h o ã xâm chi m gian phòng, có m t cái gì ti n l i g n tôi mà tôi c m th y là nguy hi m. M t s s hã làm rung chuy n tâm h n tôi. Tôi c xua u i i thì nó l i tr l i t ng h i. Tôi c g ng áp d ng ph ng pháp h i quan ph ng chi u m t cách ráo ri t h n n a s nh y c m càng t ng theo cái à th ng l c a nó và bi n thành m t linh nh. Nh ng hình bóng l n v n ch p ch n vô nh trong gian phòng, l n l n chúng nó hi n ra v i nh ng hình thù rõ r t h n, t nhiên có nh ng vong linh hung ác xu t hi n và xáp l i g n k bên g ng m t tôi. K ó, m t v t en ngòm ti n l i g n tôi v i m t cái nhìn đ t n và a tay lên v i m t c ch h m d a, nh mu n gây cho tôi m t s kiêng n pha l n v i s kinh hoàng.

Nh ng vong linh mà ng i ta không th l ng c tu i t bao nhiêu i, d ng nh ã kéo nhau l i ó t cái ngh a a g n bên, m t cái ngh a a c x a n n i nh ng xác p qu t lên li n tan ra thành tro b i trong nh ng chi c hòm b ng á. Chính nh ng vong h n còn bám víu xác p c l này, ã xu t hi n m t cách hung d trong gian phòng c a tôi. T t c nh ng chuy n huy n tho i v nh ng ma quái l n v n vòng chung quanh Kim T Tháp ã tr l i trong ký c c a tôi, v i nh ng chi ti t rùng r n khi nh ng chuy n y c k l i cho nh ng ng i R p làng g n bên. Khi tôi nói v i m t ng i b n tr R p tôi có ý nh l i m t êm trong Kim T Tháp, y c g ng khuyên can tôi:

- M i t c t trong ó i u có ma! Vùng này có t t c m t o binh yêu ma và th n linh.

Sức nháo cáo này không phải là vô ích, vì bây giờ tôi có thể nhận thấy ứng nghiệm thật. Những hồn ma bóng quỉ đã xâm nhập vào nội tâm trí của tôi, và quay cuồng khắp chốn, cái cảm giác khó chịu và khó thở của tôi lúc này đã hoàn toàn giập đổ. Đêm tối sự căng thẳng như thế, chính giữa cái thác bết nước của tôi, tôi nhận thấy rằng quỉ tìm của tôi phẩm như búa b. Sự này tôi quá đ, nó rình rập chúng ta luôn luôn, lần xâm chiếm chiếm lấy tôi một lần nữa. Sự sợ hãi, kinh hãi, khi gặp lần lần này vì tôi và lần trước một lần nữa của chúng. Hai bàn tay tôi tự nhiên nắm chặt lấy nhau như nắm găng kim. Những tôi quy t v t qua c n th thách, tuy rằng những hình thù ma quái lúc này đã gây cho tôi cảm giác sợ hãi, sau cùng chúng nó làm tôi phải huy vọng tất cả sự can đảm và tinh thần chiến đấu mà tôi có thể.

Đôi mắt tôi vẫn nhắm, trong khi tất cả những vòng hồn màu xám xịt, và mũi, miệng, lưỡi chung quanh và hiện rõ rệt trong lĩnh cảm của tôi, luôn luôn vẫn giữ nguyên chỗ mãnh liệt, sự nhút nhát rạo rọi theo dõi quy t nh của tôi.

Cảm giác toàn ma quái thù nghịch vây phủ lấy tôi. Tôi có thể gì vì vậy cứ dằng b ng cách bắt lên b m ho c t u c lên, ho c ng lên thoát mau ra khỏi phòng và ch y m t qu ng vài ba trăm bước ngoài, tôi óng ỉ gác c ng có võ trang có thể em n cho tôi m t s t ng vì n áng k . C n th thách bắt tôi phải ch u m t hình th c t nh c a s c c hình, nó khu y phá lĩnh hồn tôi, trong khi th xác tôi vẫn nguyên vẹn. Những những thì trong tôi cũng có m t s thúc y m nh m bu c tôi phải v t qua giai o n th thách y cho n cùng.

Sau cùng giai o n quy t li t ã n. Những loài yêu quái hình thù ghê r n, g m ghi c, không thể tin mà chỉ có cõi Âm Ty, những loài ma quỷ hình dung c quái, d h m, iên r , rùng r n, quái n, t âu kéo n th t ông chung quanh tôi, s ghê t m mà chúng nó gây cho tôi làm cho tôi ch y qua m t c n au kh không thể tin được! Trong vài phút ngắn ngủi, tôi đã trải qua những cơn xúc động mà kể đó về sau tôi không thể nào quên được. Cái cảm giác này giống như đã khắc trong ký ức của tôi bằng những nét sâu sắc không thể xóa mờ. Kể nay, bất cứ giá nào cõi trần gian này tôi sẽ không bao giờ quên đi cái kinh nghiệm khi gặp nh êm nay; tôi sẽ không bao giờ quên đi cảm giác êm n a trong Kim T Tháp. Cảm giác này chỉ một lần thôi. Những loài yêu ma, quỉ quái bị ném t đ ng trong bóng tối mà t ó chúng đã xuất hiện ra; chúng trở về cõi U Minh của những người đã chết, em theo luôn với chúng tất cả những sự g m ghi c, ghê t m và rùng r n. Th n kinh của tôi như bị gãy đứt nát, đã cảm giác cảm giác tho i mái d ch u l n lao ch ng khác nào như một lính chiến ngoài mặt trận khi cơn oanh t c d d i t nhiên ch m d t.

Không biết bao nhiêu thì gian đã trôi qua cho đến khi tôi ý thức cảm thấy mình đi nằm trong gian phòng. Đó là một sự hình thành mới, một nhân vật có tính cách mới, ngay chèn vào và ban cho tôi những cái nhìn kỳ lạ. Sự có mặt của người này em nhận thấy thay đổi hoàn toàn cho buổi không khí chung quanh, một sự thay đổi rất kỳ quan và lành mạnh. Một yếu tố mới bắt đầu như hình ảnh của con người này cảm thấy, và bắt đầu qua một cảm giác khi gặp, bây giờ thì tôi đã trở nên và trở về với bình yên. Nhân vật này bắt đầu ngay lúc đó, khi đó tôi thấy có một nhân vật khác nữa cùng đi theo sau. Cả hai người cùng đứng bên tôi và nhìn tôi một cách nghiêm chỉnh; những cái nhìn của họ chứa đựng ý nghĩa tiên tri. Tôi cảm thấy rằng một giờ phút quan trọng của tôi sắp đến.

Hai vị này hiện ra trong linh hồn của tôi với một hình dáng khó quên. Những tà áo rực rỡ và giày dép của họ, tất cả đều là trí tuệ của tôi trong kho tàng của họ. Ngoài ra, họ có mang những phù hiệu rõ ràng về các sắc màu, người ta nhận ra ngay họ là những vị ở trên cao cấp của tôn giáo của Ai Cập. Một ánh hào quang bao phủ quanh mình họ chiếu một ánh sáng lung linh khắp một phần của gian phòng. Thưa, họ có vẻ bí ẩn như những người thần; họ có cái cách huy hoàng của những bậc siêu nhân, giọng nói họ thoát ra một sự bình an lạ thường, cái bình an của một vị thần thâm nghiêm.

Hai vị này yên nghỉ hai phút, họ chỉ nhìn tôi với hai cặp mắt ngang trên ngực, và giờ một sự im lặng hoàn toàn.

Phản ứng tôi đang chờ đợi trong một chiều hướng của không gian, và thế thì quan sát một cái gì đó vắng vẻ nghìn... Cái ý thức của tôi về thì gian phản ứng đã bắt đầu trở về thì bắt đầu xa xa mà cảm thấy Ai Cập... Không, không thể, vì tôi đang nhận thấy rõ ràng hai nhân vật kỳ lạ có thể nhìn thấy tôi, thì mới chỉ họ đang sắp sửa nói chuyện với tôi.

Hai vị khu vực nghiên cứu mình thì trở về, một vẻ hình ảnh đôi môi mấp máy; giọng nói của họ bắt đầu bên giọng nói của tôi, đôi mắt của họ chiếu đi một tia sáng huyền ảo. Giờ nói của người vang dội bên tai tôi:

- Tại sao người lính này và những kẻ giết người này lại cảm thấy như vậy... Cuộc sống trên gian không làm họ mất ngủ hay sao... Những lời này nói với tôi không phải bằng sự xúc cảm về một cái gì đó thích thú; vì lẽ không có một rung động âm thanh nào đã xé tan cái im lặng trong gian phòng. Những tiếng nói tôi nghe như lời yêu cầu một người đi nghe ở bên trong lòng tôi của mình. Tiếng nói mà tôi nghe được, người ta có thể nói rằng đó là tiếng nói trong nội tâm, bởi vì tuy rõ ràng là tôi nghe thấy bên trong lòng tôi, nhưng nó có thể gây ra cái kết quả của một sự thay đổi. Những thứ này không phải như vậy. Đó là một tiếng nói thật sự.

Tôi đáp:

- Thưa không!

Vợ tôi nói với tôi:

- Sáo nhi t ph n hoa c a ch n th thành ông úc s ch n an tinh th n cho nh ng k lòng còn run s . i, ng i hãy tr v v i nh ng thân nhân b n bè, và ng i s chóng quên cái i u v ng t ng vu v nó ã a ng i n ây.

- Tôi không th .

Ng i l i nói:

- Con ng o v ng s làm cho ng i m t c lý trí. Nhi u ng i ã t ng i l c vào ó, và tr v thành k lo n óc, iên khùng. Ng i hãy tr v trong khi còn k p th i gi , hãy tr v v i con ng dành cho nh ng b c i c a ng i tr n gian.

Nh ng tôi l c u và nói nh nh trong h i th :

- Tôi ph i theo con ng này, i v i tôi không còn con ng nào khác.

Vợ tôi ng l i b c n g n và l i nghiêng mình v phía ch tôi ng i. Tôi nhìn th y ó là g ng m t m t v tr ng lão hi n ra trong êm t i. Tr ng lão nói thì th m vào tai tôi:

- K nào ti p xúc v i chúng ta s tuy t giao v i cu c i th t c. Ng i dám ch c r ng ng i có s c i v ng b c m t mình ch ng...

- Th t ra tôi c ng không bi t.

V tr ng lão l i nói thì th m:

- Hãy theo ta, r i khi ng i ã nhìn th y, ng i hãy tr l i cho ta bi t.

K ó tôi nhìn th y, nh trong m t linh nh xa x m, nh ng ng l ngo t ngoéo nh mê cung c a m t thành ph l n. C nh t ng ó hi n ra r t mau chóng, cho n khi tôi nh n th y phía tr c có m t ngôi nhà c , g n m t n i có rào s t. Tôi th y m t c u thang t i om a lên m t phòng nh h p phía d i nóc nhà. Vợ tôi ng l i t nhiên xu t hi n t i ch y, ng i m t bên gi ng n m c a m t ông già khác mà râu tóc r i nùi, v i nh ng nét m t gân gu c phong tr n. Ông già này h n là ã v t quá t lâu v cái v chi u c a cu c i, c n c vào n c da màu xám tro và b c l y x ng c a ông ta. G ng m t h c hác x ng x u c a ông ta ch ng t m t s c l c ã tàn, làm cho tôi ng lòng tr c n, nh ng khi nhìn k ông ta tôi c m th y r n ng i vì tôi th y

ông ta đang v t l n v i t th n, m t cu c v t l n mà k t qu ã hi n nhiên không còn nghi ng g i n a. V o tr ng d n ng cho tôi nhìn ng i h p h i v i cái nhìn th ng h i. Ng i d tay lên và nói:

- i vài phút n a thôi, ông b n h i, và ông b n s c bình an. ây tôi có em n cho ông b n m t ng i i tìm nh ng mảnh l c nhi m m u. Ông b n hãy nói v i y vài l i, chia s v i y ích nhi u kinh nghi m.

t nhiên tôi tr nên không ph i ch là m t ng i ch ng ki n, mà l i là di n viên trong cái màn bi k ch l lũng này. V i m t ti ng th r t nh c m t làm se th t lòng, ng i h p h i day u l i và nhìn th ng vào m t tôi. D u cho tôi có i t n chân tr i góc b tôi c ng không bao gi quên cái nét kinh hoàng hi n ra trong ôi m t c a y.

- Anh còn tr h n tôi, y nói thì th m, nh ng tôi ã i kh p v tr m t l n, hai l n, ba l n. Tôi c ng v y, tôi i tìm cái mà anh ang tìm. ! Tôi ã tìm ki m xi t bao!

Y ng ng l i m t lúc, u y l i r i xu ng g i, y c g ng nh l i v i c c . K ó y ng i nh m d y, ch ng trên hai kh y tay, r i a ra m t cánh tay dài và g y m. Bàn tay y v i nh ng ngón tay x ng x u, gi ng nh tay c a m t b x ng ng i. Y n m l y bàn tay tôi si t ch t nh m t cái k m. Tôi c m th y r ng cái nhìn sâu s c c a y soi vào t n hai m t tôi và nh tìm hi u linh h n tôi.

- iên, y nói l n, nh ng mảnh l c duy nh t mà tôi tìm th y ch là nh ng mảnh l c c a xác th t và c a ác qu ! Không có mảnh l c nào khác. Anh nghe ch a, không có mảnh l c nào khác n a!

S c g ng y v t quá s c c a y. Y li n r i xu ng g i, và t t th . V h ng d n tôi không nói m t l i. Ng i ng i yên trong m t phút suy t bên c nh gi ng. Khi ó, cái linh nh ã tan i m t. M t l n n a tôi l i th y tôi ng i trong Kim T Tháp. V o tr ng im l ng nhìn tôi, và tôi c ng áp l i b ng cái nhìn câm l ng. Ng i c c t ng tôi, nên t trong bóng t i, v ng n tai tôi nh ng l i này: N- c, ng i ã ch n con ng này. Quy t nh c a ng i t nays không thay i. V nh bi t.

Ng i li n bi n m t. Tôi còn ng i l i m t mình v i v o tr ng th nhì, v này t lúc u ch óng vai trò m t nhân ch ng im l ng. Ng i bèn b c n tr c chi c hòm b ng á. Ng i có cái g ng m t c a m t ông lão r t già. Tôi không th oán tu i tác c a ng i n bao nhiêu.

- Con h i, ông lão nói m t cách bình t nh, nh ng ng cao c g i nh ng quy n n ng th n bí ã thu nh n con trong bàn tay c a các ngài. êm nay con ph i c t n phòng th hu n. Con hãy n m ng a trên t ng á này. H i th i c x a, thì ph i n m trong cái hòm á kia, có lót nh ng cành và lá cây ch th o.

Ông lão ch c quan tài gi a phòng. Tôi không làm gì khác h n là vâng l i v o tr ng già bí m t. Tôi n m t l ng trên t ng á. Tôi v n ch a bi t rõ chuy n gì x y ra ngay sau khi ó. Tôi c m th y nh ông lão ã cho tôi u ng m t li u thu c mê c bi t, có nh h ng r t ch m vì t t c b p th t c a tôi u c ng , k ó thì m t s tê li t t t xâm chi m l y c t chi. Toàn thân tôi tr nên n ng n và c ng ng c. Tr c h t, hai bàn chân tôi tê l nh, r i l n l n n hai chân và c m giác tê l nh c i d n d n t d i lên trên. Bây gi thì c hai chân tôi u không còn c m giác gì n a.

Đ ng nh tôi s p b c vào tr ng thái n a mê n a t nh, m t cái linh tính bí m t báo cho tôi bi t r ng s ch t ã n g n. Tuy th , tôi v n không nao núng, vì t lâu tôi ã v t kh i s ch t c h u c a ng i i và tôi ch p nh n i u không th tránh c v i m t tinh th n tri t lý.

C m giác l nh ã lên n ng c, ph n d i thân hình tôi ã hoàn toàn tê li t. Khi ó, tôi có m t cái gì nh là nhói vào qu tim, nh ng cái c m giác ó qua mau và tôi hi u r ng c n kh ng ho ng cu i cùng s không còn lâu n a. N u tôi có th n i r ng hai quai hàm ã c ng thì tôi ã b t c i v cái t t ng u tiên n v i tôi lúc y. Cái t t ng ó là: “Ngày mai, ng i ta s tìm th y xác ch t c a tôi trong Kim T Tháp, và th là h t. “ Tôi bi t ch c r ng t t c nh ng c m giác c a tôi u do cái nguyên nhân là s chuy n ti p c a linh h n tôi gi a cu c i th t c và cõi gi i bên kia n m m .

Tuy tôi bi t rõ ràng tôi ang tr i qua nh ng c m giác c a m t k ang h p h i, nh ng tôi không có m t s ph n ng nào không th ch ng c l i. Sau cùng, t t c ý th c c a tôi ã t p trung lên u, m t s quay cu ng iên lo n cu i cùng đi n ra trong kh c óc c a tôi. Tôi c m th y đ ng nh tôi b cu n lôi theo m t tr n cu ng phong đ d i và tôi chui qua m t cái l nh h p. R i trong m t lúc, tôi ho ng s nh s p b ném vào kho ng không gian vô t n, tôi lao mình vào kho ng không... , và tôi li n c gi i thoát!

Không m t ngôn ng nào có th di n t nh ng n i sung s ng c a s gi i thoát mà tôi v a tr i qua. Tôi ã bi n thành m t v t tâm linh, m t v t c u t o b ng t t ng và tình c m, không còn b trí bu c b i nh ng ch ng ng i c a cái ng c tù nó v n giam hãm tôi, t c là cái th xác n ng n b ng x ng th t này. Thoát ly ra kh i cái gánh n ng c a th xác. Tôi ã tr nên gi ng nh m t vong linh, nh m t ng i ch t v a chui ra kh i m , nh ng tuy t nhiên không h m t i cái ý th c c a mình. Th t ra, ý th c v s s ng c a tôi l i còn m à n ng nhi t h n tr c. Trên h t m i s , vì c thoát lên m t cõi gi i thanh cao h n em cho tôi cái c m giác t do, m t s t do sung s ng, t t lành c a cõi gi i thu c v chi u o th t nó dung n p l y tôi.

Tr c tiên, tôi th y tôi còn n m ng a trên l ng, gi ng nh cái th xác mà tôi v a r i b , và l l ng trên cái sàn g ch á. K ó tôi c m th y nh có m t bàn

tay y như tôi t i tr c và tôi ng d y trên hai chân. Sau cùng, tôi c m th y nh v a ng, l i v a l l ng trên không.

T trên không gian, tôi ng m nhìn cái th xác b ng x ng th t mà tôi v a r i b , ang n m yên, b t ng trên t ng á. G ng m t không c m xúc, l t ng a lên tr n nhà, ôi m t hé m , tuy nhiên hai con ng i không còn sáng ch r ng hai mí m t không óng ch t. Hai tay ch p tr c ng c, c ch mà tôi không nh ã làm tr c khi ó. Hai là ai ó ã ch p hai tay c a tôi l i mà tôi không hay... Hai chân du i th ng d c theo nhau t u n cu i. ó là cái th xác n m ng a c a tôi, đ ng nh ã ch t, mà tôi v a thoát ra kh i và b l i ó.

Tôi nh n th y r ng m t tia ánh sáng y u t và tr ng nh b c t mình tôi, cái tôi m i, phóng xu ng cái th xác ang n m yên b t ng trên t ng á. ó là m t i u l , nh ng l h n n a là tôi th y cái s i nhau rún vô hình bí m t ó chỉ u sáng c m t g c phòng V ng Cung mà tôi ang l l ng trên không, và soi lên nh ng viên á trên t ng nh m t ánh tr ng sáng di u.

Tôi ch còn là m t bóng ma, m t vong linh không th xác ang v n v trong không gian. Tôi ã hi u t i sao các nhà hi n tri t c Ai C p dùng con chim làm bi u t ng c a linh h n trong nh ng ch ám t c x a. V i c m giác bay l l ng trên không ch ng khác nào nh tôi có m c hai cánh và bay l t trên cái th xác ã b r i, gi ng nh con chim bay l n trên m t v t gì đ i t, cái bi u t ng ó th t là khéo l a ch n.

V y là tôi ang trong không gian, tôi ã tách r i linh h n tôi ra kh i cái xác phàm, tôi ã t phân thân tôi ra làm thành hai ph n khác nhau, tôi ã r i b cõi th gian mà tôi v n b y lâu nay. Tôi có c m giác nh tr nên m t v t tinh anh nh d thái, thanh nh vô cùng, trong m t cái th m i, t c cái th vía, mà tôi khoát l y k t nay. Nhìn t ng á l nh trên ó cái th xác tôi ang n m, tôi có m t ý ngh gi n d nó bi u l ra m t cách th m l ng b ng nh ng l i này:

- ó là tr ng thái c a s ch t. Bây gi tôi bi tr ng tôi là m t linh h n, và tôi có th s ng ngoài xác thân. Tôi s tin nh v y luôn luôn, vì tôi ã tr i qua kinh nghi m ó.

Cái t t ng ó bám ch t l y tôi m t cách ráo ri t nh m t gong k m, trong khi tôi v n l l ng ph t ph trên cái th xác tr ng r ng. Tôi ã kinh nghi m s t n t i c a linh h n b ng ph ng pháp hi u qu nh t: B ng cách di chuy n th t s ra kh i th xác, r i th y r ng mình v n còn s ng! Tôi ti p t c nhìn cái xác phàm còn b xót l i. Ph i ch ng là nó mà trong bao nhiêu n m tôi v n g i là cái tôi... M t ng nh c th , vôtri giác, có th thôi. ó là i u mà b y gi tôi m i khán phá, v i b ng ch ng rõ ràng. Nhìn vào ôi m t mù t ch không còn th y gì n a, không còn áp ng v i ngo i c nh, tôi m i nh n th y rõ t c s m a mai c a v n . Cái th xác v t ch t c a tôi v n giam hãm l y tôi, cái tôi th t, nh ng

Khi ấy, tôi b xâm chi m b i m t s c mu n mãnh li t là mu n bi t thêm s liên minh bí m t y. Ch c h n v o tr ng ã c c t t ng c a tôi, vì ng i li n nói nhanh:

- M i s ph i n vào úng ngày gi c a nó. Ch a ph i lúc, con , ch a ph i lúc.

Tôi c m th y m t s th t v ng chua cay. Ng i nhìn tôi trong vài giây ng h r i nói ti p:

- Ch a có m t ng i nào thu c ch ng t c c a con c phép bi t i u y. Nh ng vì con ã gi i v các khoa này, vì con ã n v i chúng ta v i c t m lòng thi n chí và hi u bi t, con có th c vài s hài lòng. Bây gi , con hãy theo ta.

Khi ó x y ra m t chuy n l k . D ng nh tôi ã l t vào m t c n mê, trong m t lúc tôi ã m t c ý th c v ngo i c nh và k ó tôi ã c a n m t ch khác. Tôi th y tôi anng m t dây hành lang dài, có chi u m t th ánh sáng êm d u, tuy tôi không th y có c a s hay èn u c chi c .

Tôi ngh r ng cái ngu n phát ra ánh sáng này không gì khác h n là cái hào quang bao b c chung quanh mình v o tr ng già ng hành v i tôi, pha l n v i s chi u sáng v i s i dây t i n rung ng trong d thái phía sau l ng tôi. Nh ng tôi ph i nhìn nh n r ng s gi i thích n y v n ch a . Các vách t ng i u b ng á ng màu t nung, và các phi n á c ráp n i m t cách vô cùng tinh vi. t nghiêng theo ng d c l ài l ài xu ng, theo m t g c t ng ng v i d c l ài t c a vào Kim T Tháp. Gian phòng vuông v c và th p, nh ng không gây tr ng i. Tôi không th khám phá ra ngu n g c c a cái ánh sáng bí m t y, phía trong gian phòng c ng chi u sáng không kém, d ng nh có m t ng n èn soi sáng kh p phòng. V o tr ng già m i tôi i theo con ng d c. Ng i c n d n:

- ng quay u l i nhìn phía sau. Chúng tôi v n i nh th trên m t quăng ng d c, k ó tôi th y m t gian phòng l n, g ng nh m t n i thánh i n, t n ch cu i ng. Tôi ang bi t rõ là tôi ang phía trong hay phía d i h m Kim T Tháp, nh ng tr c ó tôi không h th y con ng d c và gian phòng này. L t t nhiên con ng d c và gian phòng này i u bí m t cho n khi nó v n ch a h b khám phá. Tôi không kh i c m th y kinh s , do s phát hi n t nhiên này, trong khi m t s tò mò mãnh li t c ng không kém khi n tôi t h i âu là ch c a vào con ng h m bí m t này và c a ó ra sao. Sau cùng tôi day u l i và li c nhìn ra phía sau hy v ng tìm th y cái c a bí m t. Tôi l t vào con ng d c này mà không do m t ngã nào, nh ng phí cu i ng h m tôi nh n th y r ng h u nh ch c a vào ã b óng ch t b i nh ng t ng á vuông l n và trét b ng m t ch t nh a gi ng nh xi m ng. Tôi xem xét m t vách

tặng á trng, k ó tôi c m th y nh b xô té b i s c m nh vô hình không c ng l i c, cho n khi t t c c nh t ng y bi n m t đ ng và ti p t c bay l l ng trên không gian. Tôi còn nghe cái âm h ng v ng l i t xa nh m t ti ng vang “Ch a ph i lúc... ch a ph i lúc...” và trong giây phút tôi ã nhìn th y cái th xác vô tri b t ng c a tôi n m trên t ng á. V o tr ng già nói nh v i tôi.

- Con h i! Con có tìm th y cái c a bí m t hay không, i u y c ng không quan h gì. Con hãy tìm trong n i tâm con ng huy n bí nó a con n n i thánh i n n d u trong ch th m kín c a linh h n, r i con s tìm th y cái kho tàng bí m t. S bí m t c a Kim T Tháp chính là s bí n trong ng i c a con v y. Nh ng thánh i n thâm nghiêm, nh ng di tích ch ng minh c a th i c , t t c u có ch a bên trong linh h n c a con. Bài h c c a Kim T Tháp chính là ây: Con ng i ph i quay v n i tâm, thám hi m t n ch chung tâm huy n bí c a b n ch t mình tìm th y chân ngã, c ng nh ng i ta ph i thám hi m t n ch thâm sâu n d u c a ng n tháp này khám phá ra i u bí m t t i trong c a nó. Thôi, ta v nh bi t con t ây!

Tâm h n tôi quay cu ng trong m t c n gió l c nó lôi cu n tôi i, tôi tr t xu ng d i th p, xu ng th p mãi, m t s mê man n ng n xâm chi m l y tôi. Tôi thu th p tàn l c c g ng c ng nh ng b p th t ã c ng , nh ng vô hi u qu , sau cùng tôi ng t li m i...

Tôi gi t mình và m m t d y trong bóng t i dày c. Khi toàn thân tôi ã co giãn l i c, tôi dò d m trong êm t i tìm ng n èn b m và b c èn lên. Tôi v n trong V ng Cung, tinh th n c ng th ng n c c , làm cho tôi ph i phóng mình nh y d ng lên và kêu to, ti ng kêu c a tôi vang d i l i r n r trong êm tr ng. Nh ng thay vì chân tôi p lên m t t phía d i, tôi c m th y đ ng nh tôi b r i trong kho ng không. Tôi bèn a hai tay qu và bám ch t l y c nh c a t ng á và treo mình l ng l ng trên v c th m, nh ó tôi m i kh i té ngã. Khi ó tôi m i vi c gì ã x y ra. Khi tôi v a nh y d ng lên tôi ã i n u cu i c a t ng á mà tôi không hay và hai chân tôi ã phía trên m t cái l tr ng ào s n phía góc tây b c c a gian phòng. Tôi bèn nh t nh tinh th n và t g mình thoát ra tình tr ng ó m t cách an toàn. Tôi l y èn b m soi ng h eo tay thì th y ki ng ã b hai n i do h u qu c a b c nh y, khi tôi qu tay ng vào t ng. Nh ng ng h v n còn ch y, phát ra ti ng kêu “tích t c” nh nhàng và lạnh l . Khi tôi xem gi , tôi mu n phát c i to lên, d u r ng gi a b u không khí c kính thâm nghiêm này.

ng h ch v a úng n a êm, cái gi c i n c a nh ng bi n c ly k . Hai cái kim giao nhau ch úng ngay vào s m i hai, không suy chuy n m t phút h n hay kém!

Khi viên c nh binh tr c êm m cái c ng s t vào lúc m t tr i m c, m t lãng t mình dích b i b m, dáng i u m t nh c hai m t thâm qu ng, t p t nh i ra t

phía hành lang tối om bên trong Kim Tự Tháp. Y đi hai mét, và nhìn ra về phía
ngang bằng với những cánh cửa quen thuộc. Trước mặt y hít những hơi dài
thì bầu không khí trở lại bình thường. Rồi do bản năng thúc đẩy, y quay mặt về
phía RÂ, bầu tinh tú cao lúc bình minh, và âm thầm thì thầm kính Thôn Thái Dương
đã ban cho loài người cái ân huệ vô giá: Ánh Sáng!